

stus est posterior infinitiui. thema εἰσάγω anor-
me verbū. Ἐχέω] imperfectum à χῆμι, quod i-
psum etiam inter ᾠδὰ νομα verba collocant. At-
tico autem proschematismo ἐχέω pro ἔχει δι-
ctum. Sonant ἐχέω εἰσάγειν, adductum iam
oportuit.

Σχόλια. Τίς δ' ἦτ' ἰατρός ἔστι. Δυσούρει κ' ἑσθάλει
τοὺς ἰατροὺς ὡς ἀμαθεῖς καὶ τοὺς διδόντας ὡς μικρολό-
γους.

GERARDVS. Ιατρός. In vrbe tanta quante
fuerunt Athenæ, medicum non fuisse veri non

Οὔτε γὰρ ὁ μισθός, οὐδὲν ἐστ', οὔτ' ἡ τέ-
χνη.

Βλ. Σιοπόμην. Χρ. Αλλ' οὐκ ἔστιν. Βλ. Οὐδ' ἐ-
μοὶ δοκεῖ.

Χρ. Μὰ Δί. ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζό-
μην

Εγὼ, καὶ κλινεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιῆ
Κεάπσον ἔστι. Βλ. Πολὺ μὲν οὐδ', νῆ τρεῖς θεοί.
Μὴ νυν δ' ἔστειβ'· ἀλλ' αὖτε πρῶτων ἐν
γέπ.

Χρ. Καὶ δὴ βαδίζω. Βλ. Σπεῦ δέ νυν. Χρ. Τῆτ'
αὐτὸ φρῶ.

Σχόλια. Μὰ Δί' ἀλλ' ὅπερ πάλαι.] τὸ ἐξῆς, ἀλλ'
ἐν ἔσι μὰ Δία, ἀλλ' ἐμείνο κρατίστον ἔστιν ὅπερ πάλαι
παρασκευαζόμεθα καὶ κλινεῖν αὐτόν. Σπεῦ δέ νυν] ἴστω
τὸ νυν καὶ ὁμαλισμὸν ἀναγνωσέον. ἴν' εἴη ἀντὶ τῆ δ' ἡ.
ἐγκλίνεται γὰρ αἰεὶ καὶ βραχὺ ἔστι, φωνήεντος ὅπι φερομέ-
νου. ὡς τὸ, σῆρα νυν ἐστὼς καὶ μὲν ὡς κυρεῖς ἔχων, ᾠδὴ
Σοφοκλέ. τὸ δέ γε νυν τὸ πρῶτον ὄμιλον, ὅπι ῥήμα ἔστι
χρονικὸν καὶ μακρὸν αἰεὶ εὐεῖσεται. διὸ καὶ πρῶταται.

GERARDVS. Πάλαι,] antequàm etiã huc
ad me venites. καὶ κλινεῖν,] vt collocemus, &
reclinare faciamus. Κακίς progredi non auden-
tibus, & valetudinariis nequeuntibus, hoc ver-
bum est proprium. Quoniam autem duci non
potuit sine motu, subdit εἰς quæ accusatiuo iun-
gi debet. Accusatiuus de more Attico supple-
ndus, εἰς τὰν, in templum, in ædem Æsculapij de-
ductum, illic sedere faciemus. Ἀσκληπιοῦ. Æscu-
lapius Apollinis, qui idem Sol est, fuit filius, ab
Apolline artis medicæ inuentore medicinam
hic doctus, vt non modò languidos sanitati resti-
tueret, sed & mortuos ab inferis reuocaret, id
quod Virbio Hippolyto, vel vt alij malūt Glau-

A est simile: sed pro nullo censetur, qui alius est,
quàm esse debet. Duos hic simul taxat: medicos
Athenienses, vt qui per imperitiam & incitiam
digni sint, qui nullo numeroque locòq; habeantur.
Rursus ciues Athenienses, vt disciplinarum,
& doctorum hominum contemptores. Nã cum
ita sint homines, vt premiis & honoribus ad co-
natus inuitentur egregios, propterea que vulgò
receptū sit vt honos artes alere dicatur, qui fieri
potest, vt illic artes vigeant, vbi nullus arti ho-
nos? δοκεῖ. f. ἰατρὸν τινα εἶν).

Neque premium est vllum, neque magni ars i-
psa fit?

BL. Videamus. CH. At non est. BL. Neque vi-
detur mihi.

CH. Hand vllus est, me hercle: sed, quod dudum
ego

C Apud me pensitabam, id longè erit optimum,
Vi in templum ducamus Æsculapij.

BL. Ita per Deos: atque ideo ne moram trahere:
Et, vt aliquid perficias, da operam sedulo.

CH. Isthuc eo. BL. Propera ocus. CH. At hoc
ipsum ago.

co Minois filio cõtigisse aiunt. Strabo scribit in
Epidauro templū Æsculapij fuisse ingenti ægro-
tantium multitudine refertū, tabellis hinc inde
propendentibus, quibus constaret, qui, quòque
morborum genere curati essent. νυν encliticum
est, & pro δ' ἡ accipitur: nam νυν circumflexum tẽ-
porale est aduerbium. δ' ἡ τρεῖς. f. τὸν χρόνον, ne tẽ-
pus teras. αὖτε πρῶτων, perfice faciens pro perfice.
Tale fuit λέγ' ἀνύτα, paulò antè. ἐν τι, tẽ vnam
aliquam, vel medicum huc vocato, vel ad Æscu-
lapium ducito. τῆτ' αὐτό. De curando Pluto sum-
mè angor: hoc vnum meditor. Chremylus vix ea
fatus, subsequente Blepsidemo, domum suã in-
greditur. Vbi dum de ducendo ad Æsculapium
Pluto inter se agūt, ecce Penia, paupertatis Dea,
Pluto & diuitibus hostis maxima, in mediū pro-
dit, facie arida, & macilenta, sordido cultu & ne-
glectissimo, oculis toruè, atq; præ vehemēti ira-
cūdia sursum, deorsū sese circūagentibus. Chre-
mylus, Blepsidemus, & chorus vnã cū Pluto iam
itineri accincti, in eã incident: quos simul atque
Penia vidit, in hæc verba stomachosior erupit.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

Σκηνὴ τετάρτη.

Τεῖμεζοὶ Ἰαμβικοί.

ΠΕΝΙΑ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΒΛΕ-
ΨΙΔΥΜΟΣ.

BISSETVS. Ἡ Πενία ἐξέφθης, καὶ ᾠδὴ ποροδο-
κίαν τρεῖς γέροντες ὀπιφάνεται ἀγανακτῶτα, καὶ βαρέως
φέρει, ὅτι ἐβύλον τὸ ποιῆσαι τὸν Πλέτον ἀναβλέψαι, καὶ
αὐτὸς σφόδρα μεφορμῆν κακολογέει, ὅτι ἐαυτὴν ἐκ τῆς
Ἑλλάδος ἐκβάλλειν ἀναξίως ἔγνωκεν, καὶ γὰρ δόποδ εἰ-

Ω³ Θερμὸν ἔργον, κενόδοτον κ' ᾠδάνομον,
Τολμῶν τε φρῶν ἀνθρώπων κακοδαιμόνε

Σχόλια. Ω³ Θερμὸν ἔργον] κορωνὸς ἐτέρω ὁμοίαι. οἱ ὅ

ACTVS II. SCENA IIII.

Senarij Iambici.

PAVPERTAS, CHREMYLVS,
BLEPSIDEMVS.

κνυσι πῶν πενίαν πολλὰ πλεῖστα, & μείζω ἀγαθὰ, ἢ τὸν
Πλέτον πῶ ἐαυτὸ πλεῖστο τοῖς ἀνθρώποις παρέχειν. οἱ ὅ
γέροντες τὸ μαντικὸν διήχουσι, & αὐτὴν πῶ Πενίαν
ὡς πάντων τῶν κακῶν ἀίτιαν οὖσαν λοιδορεῖται ἀ-
πωθούσι.

O Facinus audax, impium & nefarium,
Nos facere aggressi homunciones pessimi:

εἰχοι ὡς οἱ προφθάντες ἰαμβικοί εἰσι πρῶτοι ἀναβ-
λέψαι